

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

Concio Secunda. Textus: Secuti sunt eum. Thema: Vocantem Deum sequi,
salvat animam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

IN FESTO SANCTI
ANDREÆ.

CONCIO SECUNDA.

Textus. *Secuti sunt eum. Marci cap. 4.*

Thema. Festinanter, Deum vocantem, monentem sequi, ejusque inspirationibus obedire, animam salvat.

Exor. dicitur.

Ques Pastorem audiendo, & sequendo, optimè habent, & in salvo sunt, sic docente Christo: *Ante eas vadit, & oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Qui salvabitur, egredietur, & ingredietur, ac pascua inveniet.* Joannis cap. 10. Pastorem ovium se Salvator noster nominare dignatur: *Ego sum Pastor bonus:* Christianus est Christi ovis, salvabitur, cœlum ingredietur, pascua benedictionis temporalis, ac æternorum gaudiorum inveniet, si vocantem, monentem, hortantem Pastorem Christum secutus fuerit, vocationi, inspirationi divinæ, quæ vel per propriam conscientiam, vel per concionatorem, vel per patrem spirituales provenit, obediaverit. Audiamus desuper Sacram Scripturam: *Qui me audierit, absque terrore erit, & abundantiam fruetur, timore malorum sublato.* docet Salomon Prov. cap. 1. & iterum cap. 3. *Custodi legem meam, atque consilium meum, & erit vita anima tua. Si volueritis, & audieritis me, bona terra comedetis.* promittit æterna Veritas: Isaia cap. 1. & cap. 55. *Audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in crassitudine anima vestra.* Et Christus affirmat Matthæi cap. 7. *Omnia,*

*Textus Sacra
Scriptura.*

qui audit verba mea, hac, & facit ea, assimilabitur viro sapi-
 enti, qui edificavit domum suam supra Petram. Percipiamus
 & Patres: Ambulare vis ego sum via; falli non vis, ego sum
 veritas; mori non vis, ego sum vita; hoc dicit Salvator tuus.
 Non est quo eas, nisi ad me, non est quâ eas, nisi per me. Ita
 eleganter S. Augustinus tract. 22. in Joannem, & iterum
 tract. 26. post initium: Ramum viridem ostendit ovi, & tra-
 hit illam, nuces puero demonstrantur, & trahitur, si ergo ista,
 qua inter delicias, & voluptates terrenas revelantur amanti-
 bus, trahunt, quoniam verum est: trahit sua quemque volup-
 tas; non trahat revelatus Christus à Patre. Unde hortatur
 Serm. 112. de temp. Studete, ut cognoscatis voluntatem Dei,
 postquam autem cognoveritis, summo nisu contendite, ut hanc
 faciatis. Vir obediens mandatum non procrastinat, sed statim
 parat aures auditui, linguam voci, pedes itineri, manus operi,
 & se totum intus colligit, ut mandatum peragat imperantis.
 inquit S. Bernardus in cap. 9. Actorum. Nervosè S. Gre-
 gorius: orat: in Bapt. Tibi & belli ac pacis tempus sit, at-
 que omnis denique rei, at verò salutis tuæ negotium semper, &
 sollicitè age. Appositè S. Chrysostomus lib. 1. de Provid. cap.
 7. Sicut lutum quocunque manus se formantis duxerit, sequi-
 tur, ita hominem, quacunque Deus jusserit, & sequi, & que
 tibi insulerit, grato animo perferre convenit. Suaviter mo-
 nec Ephrem Serm. 1. de pœnit. Sentis, quod ostium pœnitentiæ
 tibi apertum sit, festina priusquam occludatur, ignoras quâ ho-
 rii celestis medicus ostium medicine suæ clausurus sit, festina igitur,
 ut cures. Aurea sunt verba S. Brunonis, hortantis se,
 qui vocantem Deum: Jubentis Domini obedire voluntati, in-
 de est, quod cæli enarrent gloriam Dei, inde est, quod mare &
 venti obediunt ei; inde est, quod terra nostra dedit fructum
 suum, inde est, quod omne lignum dat fructum in tempore suo:
 denique quod virga in serpentem, & aqua mutatur in sangui-
 nem,

(Ecc) 3

nem, quod mare aperitur, quod petra fundit aquas, quod manna pluit, quod Jordanis convertitur retrorsum, quod juvenit homine, sol non movetur, totum hoc obedientia facit. tract. 1. de ortu Ecclesiæ cap. 10. Sequi vocantem Christum inquit Jacobus Alvarez tomo 2. disp. 5. part. 3. cap. 1. Hæc est quadragesima, quæ Elias à mortalium cætu sublatus, & ad superas sedes evectus; hæc paupertatem fovet, castitatem perficit, virtutes reliquas urget, ne segnes vacent, & in suorum operum labore vacent. Hæc est, quæ ut fidelissima comes, & solertissima adjutrix viro iusto adstat, ut viam salutis currere incipiat, ut in eâ progressus faciat, & ut feliciter ad finem optatum sanctitatis perveniat. Deo parère, libertas est. inquit Seneca. Imploratâ S. Spiritus gratiâ desuper Conceptus pandam.

Alvarez.

Seneca.

CONCEPTUS I.

Perlegere libeat lib. primi Regum caput 3. hic invenimus Deum Samuelem ter vocasse: *Et vocavit Deus Samuel, qui respondens ait: Ecce ego. &c. Et adjecit Dominus rursum vocare Samuel, consurgensque Samuel abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego quia vocasti me; &c. & adjecit Dominus, & vocavit Samuel tertio. &c.* Tertia vice non tam vocat Dominus Samuel, sed & adstat ei sua augustissima præsentia: *Et venit Dominus, & stetit, & vocavit, sicut vocaverat secundo: Deum alicui aditare, est eundem adjuvare, & salvare; quod nunc Deus clementissimè Samueli, quem vocaverat, ut aditet, indicat: DEUM Samuelem mirabiliter velle adjuvare, ac salvum facere. Quomodo Dei assistentiam, & clementiam Samuel promeruit? meruit, inquit Cajetanus hæc: quia promptè vocantem Deus secutus est: Ecce ego, ecce ego: Ad triplicem illam vocationem prompta Samuelis sequela, & obedientia promeruit, ut Deus amplius Samuelem non transierit, sed ei clementer adstiterit. Nisi tribus vicibus vocasset per modum transeuntis, nequaquam hæc quarta vice describeretur stetit.* Verba sunt S. Cajetani in

in cap. 3. lib. 1. Regum. Deum ergo vocantem sequi, impetrat specialem assistentiam divini numinis, & adiutorium ad salutem consequendam.

CONCEPTUS II.

Filii Israel mirabiliter salvantur ad mare rubrum Exodi: cap. 14. *Cum extendisset Moyses manum super mare, abstulit illum Dominus flante vento vehemente, & urente, tota nocte, & vertit in siccum, divisaque est aqua, & ingressi sunt filii Israel per medium siccis maris. &c.* Sic clementissimè à persequente Pharaone salvati, crudelissimè multa millia eorum in deserto pereunt, ac cadunt. *Cecideruntque in die illa quasi tria milia hominum.* Exodi. 32. Quo modo hic filii Israel intereunt, qui ad mare rubrum, tam mirabiliter salvantur? causalis, tam salutis, quàm & interitus patet ex citatis Scripturæ locis. Exodi 14. inquit Scriptura: *Dominus precedebat eos, ad ostendendam viam per diem in columnâ nubis, & per noctem in columnâ ignis; ut Dux esset itineris atroque tempore.* DEUM ductorem sequebatur populus quàm cautissimè, sic vocantem, hortantem, ducentem Deum, dum populus sequitur, mirabiliter salvatur. *Non solum, inquit Lyra, ostendebat viam, sed etiam procegebat; sequuntur Deum Ducem, parent, per columnam nubis & ignis, monenti, vocanti, ducenti Deo, & protecti mirabiliter à Numine salvantur, salvi, & incolumes sicco vestigio mare pertranseunt, hostem eludunt.* In deserto non amplius parent Deo, Numen non sequuntur, sed ut Deus eos sequatur, ipsis obediat, intendunt, *fac nobis Deos. &c. fecit vitulum constabilem.* Deum talem exigebant, quem non amplius ipsi sequantur, sed quo ipsi vellent deportarent eosquè sequeretur; & sic perierunt. Morale hoc elicio: Peribit, qui Deum sibilem sibi parentem, & obedientem cogitat; salvabitur verò, & felicissimo itinere terram promissam regni cœlestis introibit, qui vocantem, hortantem, ac ducentem Deum, velox, & obediens securus fuerit, Numinis inspirationibus, hortationibus obediverit. *Non solum ostendit viam, sed & protegit, & salvat sequentes Deum vocantem.*

CON-

CONCEPTUS III.

Abrahamo apparuit Deus, unus in substantia, trinus in personis, in formâ trium virorum: *Apparuerunt ei tres viri, stantes propè eum.* Genes. cap. 18. Loth, non tres, sed duo solùm viri apparent: *Viri erant duo* Genes. 19. nec propè ei assistere dicitur. Si his viris peregrinis obviam processit, & comiter habitus Abraham: *cucurrit in occursum eorum.* Genes. 18. Etiam Loth surrexit, & iuit obviam eis. cap. 19. Si Abraham viatores hos cibavit, tulit butyrum & lac, & vitulum, quem coxerat, & pesuit coram eis. Et Loth hospites istos tractavit: *Ingressis domum illius fecit convivium, & coxit azima, & comederunt.* Si Abraham, ut ad se diverterent, invitavit: *Domine si inveni gratiam in oculis tuis, nè transas servum tuum.* Et Loth manere coëgisse compulit illos oppidò, ut diverterent ad eum. Si non majus, certe par, ut Abraham, Charitatis obsequium, hospitalitatis servitium præstat Loth; magis tamen, præ Loth; Deus Abraham remuneratur, liberaliorem se erga Abraham, quam erga Loth exhibet; Abraham, unus in essentia, trinus in personis apparet Deus, & simul propè assistit, quasi omni modo, ac profundissimâ liberalitate Abrahamum benedicens, adjuvans, & salvans. Quis in merito Abraham superat Loth? meritum est obedientia; vocantem Deum quia Abraham incunctanter sequitur, quem vocantem ocyus sequi cunctavit Loth. Vocat Deus Loth: *surgit tolle uxorem tuam, & duos filios, quos habes, ne & tu pariter pereas in scelere civitatis, dissimulante illo:* Genes. 19. notat dissimulante illo: Loth minimè vocantem Deum sequitur, tardat inobediens: dixit quoque Deus ad Abraham: *Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram morianis, atque ibi offeres eum super unum montium, quem monstravero tibi: Igitur Abraham de nocte consurgens stravit asinum suum, ducens secum duos juvenes, & Isaac filium suum.* Genes. cap. 22. Vocantem sine cunctatione sequitur, parat, obediens Abraham, hinc majorem favorem præ Loth experitur, majorem fruitur gratiâ. DEUM vocantem qui sic promptus sequitur, & mi-

& majores Dei favores experietur, omnimodè sibi addictum, se adjuvantem habebit.

CONCEPTUS IV.

Salomon in Sancta Sanctorum, & oraculum Cherubinos constituit: *Et fecit in oraculo duos Cherubin.* 3. Regum cap. 6. *Maia* etiam Seraphinos ad thronum Dei stantes vidit: *Seraphimi stabant super illud:* *Isa. cap. 6. stare,* firmitatem possessionis, securitatis, & salutis indicat certitudinem: quod in oraculo Cherubini locentur, quod ad thronum Dei proximi ac vicinissimi stent Seraphini, incolumitatem salutis eorum significat; quid quæso Cherubinos & Seraphinos de salute sua adeo certos, tutos, ac firmos reddit? reddit velox, ac promptus animus divinis in imperatis; ex signo patet veritas: de Cherubinis, quos Salomon in oraculo constituit, inquit sacer textus: *Extendebant autem alas suas Cherubim, & tangebant ala una parietem, & ala Cherub secundi tangebant parietem alterum.* *Isaias* de Seraphinis quoque scribit: *Sex ala uni, & sex ala alteri, &c. duabus volabant.* Ala extenta, animi obsequentis est symbolum, cui *Gilbertus Lémma* subscribit: *sublimat:* quod nunc Seraphini, & Cherubini alas extendant, divinis jussis obsequendi promptum ostendunt stultitium, & hic Deum obsequendi promptus animus adeo *sublimat,* de salute tutos, certos, ac stabiles facit Seraphinos ac Cherubinos. Est hic conceptus doctissimi *Lyrani* in cap. 6. *Isaiæ. Volabant ad designandum, quod Angeli semper sint parati ad divina ascendere, & ad inferiora descendere, secundum Domini voluntatem, ideo volatus in medio loco disponitur, quasi ad utrumque paratus.* Qui ergo mortalium exemplo Seraphinorum, & Cherubinorum alas extentas gesserit, velox, ac promptus vocanti, hortanti, monenti Deo, obsecundaverit; ille & *stabit:* firmus in gratia Dei, tutus de salute animæ. Videamus figuram.

CONCEPTUS V.

Philistinorum Principes concludunt, Arcam Domini, quam ceperant, iterum Judæis restituerunt, ac in Bethsames, quæ *filii domus interpretatur*, transmittere; ad hoc intentum, Arcam super currum posuerunt, ac in Bethsames, per duas vacca foetas devexerunt, quæ sine duce, recto itinere in Bethsames, in *Solis domum* ingressæ sunt, & ad terminum præfixum pervenerunt, sicque holocaustum Deo placitum factæ sunt; *Tolentes duas vaccas, quæ lactabant vitulos, junxerunt ad plaustrum, vitulosque earum concluderunt domi, &c. ibant autem in directum vacca per viam, quæ ducit Bethsames.* 1. Regum cap. 6. Quomodo factum est, quod adeo directè ad terminum præfixum, in Bethsames, in *domum Solis* pervenerint? Deo holocaustum acceptabile factæ? Hugo Cardin. in hunc locum causam tam felicis itineris, ac termini obtenti adscribit obedientiæ, ac obsequenti voluntati animalium, uti Scriptura pariter designat: *Itinere uno gradiebantur, pergentes & mugientes, & non declinabant nequè ad dexteram nequè ad sinistram.* Non declinare nequè ad dexteram, nequè ad sinistram, perfectam obsequat animi obsequenti voluntatem; qui sic collum suum iugo divino, præceptis Dei, & Ecclesiæ subdidit, vocantem, mandantem Deum, secutus fuerit, nequè ad dexteram, nequè ad sinistram propriæ voluntatis declinaverit, sed uno, ac recto itinere, voluntatis divinæ, hortantis conscientie obsequens, piis monitionibus ac hortationibus Patris spiritualis obediens, progressus fuerit, terminum præfixum æternæ felicitatis attingit, in domum solis, regnum cœleste, tutus perveniet, salvus, holocaustum Deo acceptabile æternum fiet.

CONCEPTUS VI.

Joannes cap. 5. narrat, Jerosolymis fuisse piscinam adeo medicinalem, ut virtutem habuerit sanandi quoslibet, & quantumvis gravissimis morbis afflictos, sed cum hac clausula; *sana-*
bat,

bat, & salvabat solum illum, qui ad motum illius piscinæ, quanto-
 citius se aquæ immittebat; qui motum aquæ sine interpolita mora
 sequebatur, sanus & salvus egrediebatur. *Qui prior descendisset
 in piscinam post motionem aquæ, sanus fiebat, à quacunquè
 detinebatur infirmitate.* Misericordiam divinam non immeritò
 hanc piscinam dixerò; motus in hac piscina, sunt vocationes, &
 monitiones, & salubres hortationes, ac conscientia stimuli; qui
 homo, dum motum divinæ misericordiæ, vocantem, & hortan-
 tem se Deum, in corde, mente, ac animo suo advertit, & con-
 tinuò sequitur, bonas has inspirationes opere complet, sanabi-
 tur, salvus fiet. Ita concludit S. Paulus. 2. ad Tim. cap. 3. *Utilis
 est enim de vocatione divina loquitur ad docendum, ad corrigen-
 dum, ad erudiendum in justitia, ut perfectus sit homo Dei, ad
 omne opus bonum instructus.*

Hortor ergo cum Davide Psalmo 94. *Hodie si vocem Domini Epilogus.
 audieritis, nolite obdurare corda vestra.* Et cum Eccles.
 cap. 51. *Operamini opus vestrum ante
 tempus, & dabit vobis.
 Amen.*

(F ff) 2

IN FESTO